

בבית המשפט המחוזי
מרכז בלוד

התובעות:

1. ת.ז. [REDACTED]
2. ת.ז. [REDACTED]

ע"י עוה"ד ד. כספי ו/או ד. סרור
ו/או נ. לאונר ו/או א. רייף ליגנזה
ו/או ש. פרידן ו/או ו. בקשי
ו/או ד. אביבי נחום ו/או ל. רוכמן זיו
ו/או א. בביץ-הירש ו/או ת. מייברג לביא
מרח' יגאל אלון 98, ת"א 67891
טל': 03-5628883 פקס: 03-5625445

- נ ג ד -

חנתבעת:

מכבי שירותי בריאות
רח' המרד 27, תל אביב 68185

מהות התביעה: כספית וצו עשה
סכום לכל תובעת ייצוגית: 150,000 ₪.
סכום לכל אחת מחברות הקבוצה: 15,000 ₪.

כתב תביעה

1. מבוא

1.1 בבסיס תובענה זו והבקשה לאישורה כתובענה ייצוגית, התנהלותה המקוממת של הנתבעת (להלן: קופ"ח ו/או הנתבעת), המבצעת למבוטחותיה, חברות קופ"ח הנדרשות לבדיקת אולטרה-סאונד גניקולוגי (וגינאלי), את הבדיקה הפולשנית והרגישה - באמצעות מתמר לדני (וגינאלי) מזוהם, אשר אינו עובר חיטוי כמתחייב מהוראות מפורשות של משרד הבריאות.

1.2 בחוזר מס' 3/2017 של מנהל הרפואה, קבע משרד הבריאות "חנחיות לניקוי וחיטוי של מתמרי אולטרה-סאונד לדני", ובכך עידכן הנחיות ישנות ובלתי מספקות, והתאימן להמלצות מקצועיות בין-לאומיות, במטרה למניעת סיכון לזיהומים הטמון בשימוש במכשיר הבא במגע עם ריריות. משרד הבריאות פרסם את החוזר ביום 30.1.17, ואיפשר למוסדות הרפואיים חצי שנה של היערכות, בקובעו כי הם נדרשים להיערך ליישום ההנחיות עד לחודש אוגוסט 2017.

1.3 בניגוד להוראות מחייבות אלה, הנתבעת לא טרחה לרכוש ולצייד את מרפאותיה בתכשירי החיטוי המתחייבים על פי חוזר משרד הבריאות, ובהתאם גם לא להנחות את רופאיה ו/או את טכנאי האולטרה-סאונד לבצע את החיטוי הנדרש בין בדיקה לבדיקה, וזאת על פני מעל שנה וחצי מפרסום החוזר ומעל שנה מתום תקופת היערכות.

1.4 התוצאה: הרופאים, הטכנאים, המרפאות והמכונים המבצעים בדיקות אולטרה-סאונד גניקולוגי-וגינאלי במסגרת הנתבעת - מפרים מידי יום ושעה באופן שיטתי את הנוהל

המחייב כלפי ציבור רחב ביותר של נשים, ומבצעים להן בדיקות במטמרים מזוהמים ו/או לא נקיים דיים; מידי יום עוברות מאות מטופלות קופ"ח (אם לא למעלה מכך) בדיקות חודרניות, מהסוג הרגיש ביותר, ע"י מתמר מזוהם, בניגוד להוראות החיטוי של משרד הבריאות; כך, בניגוד לדין (כהגדרתו בסעי' 1 לפקודת הפרשנות (נוסח חדש)), **ותוך זלוזל בציבור שלם של נשים, מטופלות הנתבעת!**

1.5 אם לא די בשאט הנפש המתעוררת מעצם השימוש במכשיר מזוהם כאמור - שימוש חוזר מטופלת אחר מטופלת, הרי שהדבר נעשה תוך העמדת המטופלות בסיכון להידבקות במחלות זיהומים וסיכון בריאותן.

1.6 הנתבעת, אשר תפקידה לשמור על בריאות מטופלותיה, מפרה את חובתה באופן בוטה ושיטתי, ומטעמים לבר-רפואיים מבצעת למטופלותיה בדיקות חודרניות מן הסוג הרגיש ביותר, באמצעות מכשירים שלא חוטאו כנדרש, בידעין אך ללא ידיעתן, באופן השולל מהן את זכות הבחירה, תוך פגיעה באוטונומיה במובנה הבוטה והמוחשי ביותר!

1.7 נוכח ההפרה השיטתית של הנתבעת את הוראות משרד הבריאות, והפגיעה הקשה בתובעות ובקבוצה רחבה ביותר של מבוטחות הנתבעת, מוגש כתב-תביעה זה לצד ובמקביל לבקשה לאישור התובענה כתובענה ייצוגית.

כמו כן, מוגשת במקביל להגשת הבקשה וכתב התביעה - בקשה לאיסור פרטים מזהים של התובעות 1 ו- 2.

2. זהות הצדדים

2.1 התובעת 1, הינה ילידת 1987, בת 31, אם לשלושה, חברת קופ"ח מכבי.

2.2 התובעת 2, הינה ילידת 1965, בת 53, אם לשלושה, חברת קופ"ח מכבי.

2.3 הקבוצה אותה יתבקש ביהמ"ש הנכבד לאשר במסגרת אישור התובענה כתובענה ייצוגית, כוללת את כל המטופלות המבוטחות אצל הנתבעת, אשר ביצעו בדיקות אולטרה-סאונד וגינאלי במרפאות הנתבעת ו/או ע"י רופאי ו/או שלוחי הנתבעת (גם אם במסגרת מרפאות עצמאיות המעניקות שירותים לנתבעת), החל מאוגוסט 2017 ועד למועד אישור הבקשה לכל המוקדם, או באופן צודק יותר - עד המועד בו תואיל הנתבעת להטמיע את נהלי החיטוי המחייבים של משרד הבריאות (ר' סעי' 10 (א)(ב) לחוק תובענות ייצוגיות) (להלן: **חברות הקבוצה**).

2.4 הנתבעת, מכבי שירותי בריאות, הינה קופת חולים (להלן, כאמור: **קופ"ח ו/או הנתבעת**), אשר התחייבה, במסגרת תפקידיה, להעניק שירותים רפואיים לחבריה וביניהם לתובעות, מי שבכל מועד רלוונטי לתובענה זו הייתה מעסיקתם ו/או מעבידתם ו/או שלוחתם של אנשי הצוות הרפואי ו/או הפרה-רפואי אשר ביצעו לתובעות בדיקות באמצעות מתמרים לדניים שלא חוטאו כנדרש, ומי שאתראית, בין השאר, לרכישת ציוד החיטוי, הכשרת הצוות המטפל לביצוע החיטוי, ופיקוח על יישום נהלי החיטוי במרפאותיה ו/או ע"י שלוחיה, הכל בהתאם להוראות משרד הבריאות.

3. תוראות משרד הבריאות

3.1 כאמור, ביום **30.1.17** הוציא מנהל הרפואה במשרד הבריאות את חזר מס' 3/2017 (להלן: **החוזר ו/או חזר משה"ב**), בו קבע "**הנחיות לניקוי וחיטוי של מתמרי אולטרה-סאונד לדני**", והתאימן להמלצות מקצועיות בין-לאומיות.

3.2 החוזר נכתב על ידי היחידה הארצית למניעת זיהומים במשרד הבריאות (להלן: **היחידה למניעת זיהומים**) - גוף מקצועי, האמון, בין היתר, על קביעת הנחיות ונורמות לצורך

מניעת תחלואה זיהומית, בהתבסס על מחקרים ובדיקות שהוא עורך, מחקרים בינלאומיים והידע הרפואי. מכאן חשיבות הנחיותיו.

3.3 כך, בהתאם לאתר משרד הבריאות, הוגדר תפקידה העיקרי של היחידה למניעת זיהומים באיסוף נתונים ובניית תמונת מצב עדכנית על התחלואה והתמותה ממחלות זיהומיות בישראל, בכדי להוות בסיס לקבלת החלטות בעת ניהול תרחישים של תחלואה זיהומית, בחירום ובשגרה.

3.4 כמו כן, נכתב באתר משרד הבריאות, כי ליחידה מגוון רחב של שיתופי פעולה בתחום המחלות הזיהומיות עם גורמים בארץ ובחול, עם חוקרים וקבוצות מחקר במערכת הבריאות, באקדמיה, בשוק הפרטי ועם מערכות ניטור בין-לאומיות.

3.5 בעת כתיבת חוזר משה"ב התבססה היחידה למניעת זיהומים על המלצות מקצועיות בין לאומית לניקוי וחיטוי אולטרסאונד לידני, אשר הובאו כסימוכין בחוזר. המלצות אלו התבססו בין השאר גם על ההנחיות האמריקאיות מטעם ארגון - American Institute of Ultrasound in Medicine (AIUM) - ארגון רב תחומי המוקדש לשימוש באולטרסאונד, ומורכב מלמעלה מ- 10,000 חברים ממקצועות מגוונים הנוגעים לתחום האולטרסאונד: סונוגרפים, רופאים, מדענים, מהנדסים, יצרני ציוד אולטרסאונד, ספקי שירות ועוד.

3.6 נעלה מכל ספק, איפה, כי בקובעם את הנחיות חיטוי המתמרים - פעלו משרד הבריאות ויחידה למניעת זיהומים, על בסיס מסד נרחב ותקף של נתונים, מחקרים, ספרות, ידע רפואי מבוסס והמלצות בינ"ל.

3.7 בסעי' 1 לחוזר נימק משרד הבריאות את הצורך והחשיבות של הנחיות החיטוי: "ללא ניקוי וחיטוי מתאימים, קיים סיכון להעברת זיהומים בין מטופלת למטופלת. מתמר אולטרה-סאונד לדני הוא פריט קריטי למחצה semicritical device – מכשיר רפואי הבא במגע עם ריריות, ובהתאם מחויב בחיטוי ברמה גבוהה high level disinfection" (ההדגשות להלן, בציטוטים המופיעים בבקשה זו, אינן כבמקור אלא אם כן יצוין אחרת).

3.8 בהתאם, בסעיף 6 לחוזר, קבע משרד הבריאות כי יש לחטא את המתמר בתכשיר לחיטוי ברמה גבוהה (להבדיל ממגבוני חיטוי רגילים שאינם עומדים בסטנדרט זה), באחת משתי דרכים: חיטוי כימי, תוך פירוט סטנדרטיים מחייבים כחלק מחיטוי כימי בחוזר עצמו, או חיטוי פיזיקלי. עוד קבע משרד הבריאות כי בשתי האלטרנטיבות יש לבצע את החיטוי באמצעות תכשיר שקיבל אישור להתוויה זו על ידי אמ"ר - האגף האמון על אישור ורישוי אביזרים ומכשירים רפואיים, ובהתאם להנחיות היצרן.

3.9 בנוסף קבע משרד הבריאות בחוזר הוראות קפדניות לעניין דרך ניקוי המתמר וכללי הגיינה בעת הבדיקה עצמה, ולרבות שמירה על הגיינת ידיים ועטיית כפפות נקיות בטרם השימוש במתמר הילדני, ושימוש בקונדום ייעודי חד פעמי וארוז בנפרד (סעי' 4, 5 לחוזר), תוך הבהרה כי "השימוש בקונדום החד פעמי אינו מהווה תחליף לניקוי וחיטוי". עוד קבע משרד הבריאות, כי "יש להקפיד על ניקוי וחיטוי בתחילת כל מחזור פעילות במכשיר נתון (תחילת משמרת, יום עבודה, וכו') בנוסף לחובת הניקוי והחיטוי לאחר כל פעולה" (ההדגשות במקור).

3.10 באשר לאחריות על קיום ההוראות, נקבע בסעיף 8 לחוזר:

"8.1. מבצע הבדיקה במתמר אחראי לניקוי וחיטוי המתמר בהתאם לנוהל זה.

8.2. מנהל המוסד אחראי לקיום הנחיות בחוזר זה ובכלל זאת: מלאי הציוד הנדרש ובקיאות הצוות המטפל בנוהלי הניקוי והחיטוי.

8.3. הממונה על מניעת זיהומים במוסד אחראי לביצוע בקרה עיתית על קיום הנחיות אלו."

3.11 בשל חשיבות הנושא, הופץ החוזר באופן נרחב אל גורמים רבים, ובין היתר גם: לשר הבריאות, צה"ל, שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל, מנהלי בתי-חולים, יו"ר ההסתדרות הרפואית, יו"ר הסתדרות האחיות, מנכ"ל החברה לסיכונים ברפואה, מנכ"ל ענבל, מנהלי קופות-החולים ומנהלי האגפיים הרפואיים בקופות-החולים, וביניהם גם למנכ"ל ולמנהל האגף הרפואי של קופ"ח מכבי - הנתבעת.

3.12 הנה כי כן, חוזר משה"ב, המוכר והידוע לנתבעת, מחייב התייחסות לכל מטופלת כאילו הייתה נשאת של מחולל זיהום - מחד, וכאל מי שמצויה בסיכון להידבק במחולל זיהום - מאידך. בהתאם לכך, מחייב החוזר באופן חד-משמעי חיטוי של המתמר הן בתחילת יום פעילות והן בין מטופלת למטופלת, תוך פירוט מדוקדק של פעולות החיטוי והניקוי הנדרשים ואמצעי החיטוי. למרות זאת, בניגוד להוראות ותוך זלזול בציבור המטופלות, עשתה הנתבעת ועודנה עושה לעצמה דין ופועלת בניגוד להוראות החוזר, תוך סיכון מטופלותיה - בידעין, אך ללא ידיעתן.

העתק חוזר משה"ב מצ"ב **1.1 כנספה** לכתב תביעה זה.

4. החלק העובדתי

4.1 התובעת 1

4.1.1 התובעת 1 ביצעה מאז **1.8.17**, מועד כניסתן לתוקף של הוראות חוזר משה"ב, לפחות שתי בדיקות אולטרה-סאונד וגינאלי במסגרת מרפאות הנתבעת ו/או ע"י שלוחיה, מבלי שידעה ומבלי שהעלתה על דעתה, כי המתמרים בהם נעשה שימוש לא עוברים ניקוי וחיטוי הולמים, באמצעים ובדרך המתחייבים מכוח הוראות משרד הבריאות ובאופן המתחייב לצרכי הגיינה והגנה מפני זיהומים.

4.1.2 ביום **5.11.17**, כשהייתה בהריון בשלבים מוקדמים, פנתה התובעת 1 לבדיקת רופא נשים, במרפאת קופ"ח מכבי בתל אביב (לפרטי המרפאה - ר' תצהירה של התובעת), לצורך מעקב הריוני שגרתי. במסגרת הביקור ביצע לה הרופא בדיקת אולטרה-סאונד וגינאלי.

4.1.3 בתום ההריון, ביום **16.7.18**, שבה התובעת 1 למרפאה זו, לביקורת שגרתית לאחר לידה, ובמסגרת הביקור ביצע לה הרופא שוב בדיקת אולטרה-סאונד עם מתמר וגינאלי.

4.1.4 בשתי הפעמים לא נאמר ו/או הוסבר לתובעת 1 דבר אודות אופן חיטוי המתמרים, ולא כל שכן אודות הוראות משה"ב בנושא ו/או חוזר משה"ב. התובעת 1 הניחה שדרך ניקוי המכשיר והחלפת הקונדומים - מקיימים את הסטנדרט ההולם לצורך בדיקה זו, הקפדה על בריאותה והגנה מפני זיהומים, לא חשדה שדבר מה אינו כשורה, ולא יכולה היתה להעלות על דעתה כי המתמר ואופן חיטויו אינם עומדים בסטנדרט המחייב ו/או לא מקיימים את הוראות משרד הבריאות בנושא.

4.1.5 לאחרונה נודע לתובעת 1, לתדהמתה, שהנתבעת פועלת ופעלה במועדים המצויינים לעיל, בניגוד להוראות משרד הבריאות בנושא דרכי חיטוי המתמרים בבדיקות אלה, לא ציידה את מרפאותיה באמצעי החיטוי הדרושים, לא תידרכה את

הרופאים ו/או הטכנאים לגבי דרך החיטוי המתחייבת, ובהתאם מבצעת בדיקות אולטרה-סאונד וגינאליות באמצעות מתמרים שלא חוטאו כמתחייב.

4.1.6 התובעת 1 הזדעזעה מכך שבדיקותיה, כמפורט לעיל, בוצעו במתמרים שלא חוטאו כמתחייב ולאחר שימוש חוזר במטופלות קודמות, תוך הפרת הוראות משרד הבריאות, וחשה גועל, כעס, עלבון ותחושת זלזול בה, בגופה ובבריאותה.

4.1.7 לפירוט נוסף – ר' תצהיר התובעת 1 והתיעוד הרפואי המצורף אליו בנספחי הבקשה.

4.2 התובעת 2

4.2.1 התובעת 2 ביצעה מאז **1.8.17**, מועד כניסתן לתוקף של הוראות חוזר משה"ב, לפחות בדיקת אולטרה-סאונד וגינאלי אחת במסגרת מרפאת הנתבעת ו/או ע"י שלוחיה, מבלי שידעה ומבלי שהעלתה על דעתה, כי המתמר בו נעשה שימוש לא עובר ניקוי וחיטוי הולמים, באמצעים ובדרך המתחייבים מכוח הוראות משרד הבריאות ובאופן המתחייב לצרכי הגיינה והגנה מפני זיהומים.

4.2.2 ביום **15.4.18** פנתה התובעת 2 לבדיקת רופאת נשים, במרפאת קופ"ח מכבי ברמת השרון (לפרטי המרפאה – ר' תצהירה של התובעת), לצורך מעקב תקופתי. במסגרת הביקור ביצעה לה הרופאה בדיקת אולטרה-סאונד וגינאלי.

4.2.3 בעת בדיקת האולטרה-סאונד שבוצעה לא נאמר ו/או הוסבר לתובעת 2 דבר אודות אופן חיטוי המתמרים, ולא כל שכן אודות הוראות משה"ב בנושא ו/או חוזר משה"ב. התובעת 2 הגיחה שניקוי המכשיר והשימוש בקונדומים - מקיימים את הסטנדרט ההולם לצורך בדיקה זו, הקפדה על בריאותה והגנה מפני זיהומים, לא חשדה שדבר מה אינו כשורה, ולא יכולה היתה להעלות על דעתה כי המתמר ואופן חיטויו אינם עומדים בסטנדרט המחייב ו/או לא מקיימים את הוראות משרד הבריאות בנושא.

4.2.4 לאחרונה נודע לתובעת 2, לתדהמתה, שהנתבעת פועלת ופעלה במועד המצוין לעיל בניגוד להוראות משרד הבריאות בנושא דרכי חיטוי המתמרים בבדיקות אלה, לא ציידה את מרפאותיה באמצעי החיטוי הדרושים, לא תידרכה את הרופאים ו/או הטכנאים לגבי דרך החיטוי המתחייבת, ובהתאם מבצעת בדיקות אולטרה-סאונד וגינאליות באמצעות מתמרים שלא חוטאו.

4.2.5 התובעת 2 הזדעזעה מכך שהבדיקה, כמפורט לעיל, בוצעה במתמר שלא חוטא כמתחייב ולאחר שימוש חוזר במטופלות קודמות, תוך הפרת הוראות משרד הבריאות, וחשה גועל, כעס, עלבון ותחושת זלזול בה, בגופה ובבריאותה.

4.2.6 לפירוט נוסף – ר' תצהיר התובעת 2 והתיעוד הרפואי המצורף אליו בנספחי הבקשה.

4.3 התובעות היו סמוכות ובטוחות כי הבדיקות שעברו במתמר הלבדני, בדיקות גניקולוגיות בסיסיות ולכאורה בלתי מזיקות, הינן בטוחות עבורן, וכי המתמרים עוברים את החיטוי המתחייב. הידיעה כי למעשה טופלו ללא ידיעתן ורשותן במכשור מזוהם ו/או לא נקי דיו, מעוררת בהן תחושת שאט נפש, תסכול, כעס, עוגמת נפש, ותחושה של חילול הגוף ורמיסת זכות הבחירה וההחלטה.

4.4 פעולות הנתבעת להצטיידות בתכשירי חיטוי – פעולות באיחור וללא מיצוי

4.4.1 כאמור, חוזר משה"ב איפשר למוסדות הרפואיים חצי שנה לצורך היערכות ליישום נהלי החיטוי, בקובעו כי "יש להעריך לשימוש בתכשיר כאמור החל מיום **1.8.2017**" (סע' 6.1).

4.4.2 בניגוד להוראה זו, טרחה הנתבעת לפנות לספקים פוטנציאליים של תכשירי חיטוי רק ביום 8.1.18, קרי - חמישה חודשים לאחר המועד האחרון ליישום נהלי החיטוי שקבע משרד הבריאות. כפי שניתן לראות באתר האינטרנט של הנתבעת, רק במועד זה, פרסמה הנתבעת על ידי מחלקת רכש ציוד וחומרים - "בקשה לקבלת מידע (RFI) בנושא חיטוי כימי ברמה גבוהה של מתמרי אולטרה-סאונד וגינאליים". במסגרת פנייה זו ביקשה הנתבעת לקבל הצעות לרכישת חומר חיטוי כימי ה"עומד בדרישות חוזר מס' 3/2017 של משרד הבריאות", עד יום 15.1.18, קרי - תוך שבוע.

מצ"ב 1.2 כנספח 1.2 לכתב התביעה - תצלום מסך של אתר הנתבעת, ובו פרסום בקשת הפנייה לספקים, לצד ציון מועד הפרסום - 8.1.18, ומועד ההגשה האחרון - 15.1.18.

מצ"ב 1.3 כנספח 1.3 לכתב התביעה - פניית הנתבעת לספקים בבקשה להציע הצעות, אליה מפנה הפרסום באתר ("בקשה לקבלת מידע (RFI) בנושא חיטוי כימי ברמה גבוהה של מתמרי אולטרה-סאונד וגינאליים").

4.4.3 ניתן היה להסיק מן הפנייה לקבל הצעות תוך שבוע, כי הנתבעת הפנימה את חשיבות הנושא ודחיפותו, גם אם באיחור (חמישה חודשים לאחר תום תקופת ההיערכות), ומכל מקום - בפנייה זו גילתה הנתבעת דעתה בדבר הצורך והחובה ליישם את הוראות החוזר. ואולם, כפי שיפורט להלן, גם בשלב זה, ולמיטב דיעתן של התובעות עד יום הגשת תובענה זו - הנתבעת לא ציידה את מרפאותיה בתכשירי החיטוי ולא החלה ביישום נהלי החיטוי המחייבים.

4.4.4 בכדי לברר האם הנתבעת רכשה אמצעי חיטוי וציידה את מרפאותיה באמצעי החיטוי המתחייבים בהתאם לחוזר, נערכה בדיקה עם הנתבעת, מול האחראית מטעם מחלקת הרכש של הנתבעת, הגב' דנה שרשוב, באמצעות חוקר. ביום 17.6.18 שוחח החוקר עם הגב' שרשוב, והנ"ל הבהירה כי טרם נבחר ספק לחומרי החיטוי וכי ניתן עדיין להגיש הצעות לאספקת חומרי חיטוי. ביום 7.10.18 שוחח החוקר בשנית עם גב' שרשוב, והיא שבה ואישרה בפניו כי (בחלוף ארבעה חודשים נוספים) טרם נבחר ספק, וכי ניתן עדיין להעביר הצעות לחומרי חיטוי, תוך הבהרה כי חומרים אלה צריכים להיות בעלי אישור של אמ"ר.

מצ"ב 1.4 כנספח 1.4 לכתב התביעה- דו"ח החקירה ותמלול השיחות עם הגב' שרשוב.

4.4.5 מכאן - הנתבעת מכירה בחובתה ליישם את הוראות החיטוי שקבע משרד הבריאות, אך מפרה את ההוראות, ואף לא טרחה עד כה להתקשר עם ספק לרכישת אמצעי החיטוי המחויבים!

4.5 ביקורים במרפאות הנתבעת

4.5.1 למעלה מן הצורך, נערכה בנוסף באמצעות חוקרת בדיקה בשתי מרפאות אולטרה-סאונד שונות של הנתבעת, אשר איששה כי הנתבעת מפרה את הוראות משרד הבריאות, וחמור מכך - לא מקפידה אפילו על סטנדרטים נמוכים מאלה שנקבעו בחוזר.

4.5.2 ביום 28.5.18 וביום 3.6.18 ביקרה חוקרת במרפאות אולטרה-סאונד של קופ"ח, בחדרה וברעננה בהתאמה. בשני הביקורים הבחינה החוקרת במתמר המונח במתקן ליד מיטת הטיפולים כשהוא חשוף ללא כיסוי, והטכנאיות אף נגעו במתמר הילדני בידיהן החשופות.

4.5.3 במהלך הביקור הראשון, ביום 28.5.18, הטכנאית כלל לא עטתה כפפות טרם חיטוי המתמר, כי אם החזיקה בידיה החשופות את המתמר ואת המגבונים בהם עשתה שימוש (שאינם מהווים כשלעצמם אמצעי חיטוי הולמים ותקינים בהתאם לחוזר). גם לאחר שסיימה לחטא את המתמר, היא זרקה את המגבונים ולא שטפה את ידיה ו/או לא ניקתה אותן בחומר חיטוי וניקוי בטרם שבה למשרדה. החוקרת עזבה את המרפאה מבלי שבוצעה לה בדיקה עם המתמר החדני.

4.5.4 במהלך הביקור השני, ביום 3.6.18, לא נצפו במקום חומרי חיטוי ליד המתמר, והטכנאית לא נראתה מנקה את המתמר ו/או עורכת חיטוי. היא אחזה בידיה שפורפרת ג'ל, שמה מעט ג'ל על המתמר וכיסתה אותו בקונדום, תוך אחיזת הקונדום והמתמר בשתי ידיה, כאשר יד אחת חשופה ויד אחת בלבד עוטה כפפה. החוקרת עזבה גם הפעם מבלי שבוצעה לה בדיקה עם המתמר החדני.

4.5.5 מצ"ב כנספח 1.5 לכתב התביעה - דוח החקירה.

החלק המשפטי

התובעות יטענו כי הנתבעת בחתנהלותה מפרה את חובותיה ומפרה חוראות חוק שונות, ובין היתר בהתאם לפירוט הבא:

5. הטעיה, הפרת חובת הגילוי ואיסור השפעה לא הוגנת - לפי חוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981

הטעיה בניגוד לחוק הגנת הצרכן

5.1 התובעות טענה כי הנתבעת הפרה חוראות מחייבות לעניין חיטוי המתמר, ללא ידיעתן, ותוך הטעייתן כי היא מבצעת חיטוי בהתאם לסטנדרט המחייב.

5.1.1 סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981, קובע איסור על הטעיה כדלקמן:

"(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, המחוח, הכמות והסוג של נכס או שירות;...

(4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות ... והסיכונים הכרוכים בהם;...

(10) החסות העידוד או ההרשאה שניתנו ... למתן השירות;...

(11) התאמתו של נכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;...

(14) חוות דעת מקצועיות או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכונים הכרוכים בהם;...

.....

(ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות."

5.1.2 בענייננו, משהטענה הנתבעת את התובעות לחשוב כי היא מבצעת למתמרים החדניים חיטוי כמתחייב, נמנעה ליידע אותן כי היא פועלת בניגוד לנהלי חיטוי מחייבים (ובהתאם בניגוד ל"הרשאה" ו/או ל"תקן"), ואף נמנעה לפרט את הסיכונים

הכרוכים בדבר - הרי שהטעתה אותן לעניין פרטים מהותיים בטיפול, ובין היתר לגבי אלה המפורטים בסעי' 2(א)(1)(4)(10)(11)(14) לחוק הגנת הצרכן - כמצוטט לעיל.

5.1.3 ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק פ"ד נד(1) 600, בעמ' 8 חידד ביהמ"ש העליון את המונח "הטעייה" לפי חוק הגנת הצרכן, כדלקמן:

"הטעייה היא הצהרה כוזבת. ההטעייה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעייה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעייה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעייה במחדל, קרי: אי-גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (ראו: ג' שלו דיני חוזים [9], בעמ' 225; ד' פרידמן, נ' כהן חוזים (כרך ב) [10], בעמ' 787). ודוק: אין דין עילת ההטעייה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעייה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת ההטעייה נדרש כי הצד הטוען להטעייה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר. בחוזה (ראו סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973), הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר... העלול להטעות צרכן" (ההדגשה שלי - ט' ש' כ') גם אם הלה לא הוטעה בפועל ...".

5.1.4 התובעות תטענה, כי במקרה דנן מטעה הנתבעת את מטופלותיה הן על דרך של מעשה - בהצגת מצג שווא כי היא שומרת על בריאותן בהתאם לנהלים מחייבים וכי די בעטיית קונדום על המתמר כדי לשמור על ההגיינה המתחייבת ולהגן עליהן מפני זיהומים ומחלות, והן על דרך של מחדל - בהימנעותה לגלות כי היא אינה משתמש באמצעי חיטוי מחייבים.

5.1.5 בנוסף תטענה התובעות כי קיים קשר סיבתי מובהק בין ההטעייה לבין הפגיעה באוטונומיה שנגרמה להן וליתר חברות הקבוצה. אין דוגמה מוחשית יותר לפגיעה באוטונומיה, ברצון הפרט ובזכות הבחירה, מזו הנגרמת מקום בו מוחדר לאיבר מינה של מטופלת במחלך בדיקה רפואית ציוד מזוהם שאינו מחוטא כמתחייב, ללא ידיעתה ורשותה!

5.1.6 לצד זאת, למעלה מן הצורך ולשם הזהירות, תצטטנה התובעות מדברי כב' השופטת חיות בע"א 10085/08 תגובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל (פורסם בנבו, 4.12.11), עמ' 48:

" ככל שהעוולה הצרכנית עליה נסמכת התובענה הייצוגית היא הטעייה שבמחדל (על דרך של אי גילוי, כבענייננו, להבדיל מהטעייה שבמעשה כבעניין ברזני) יש בכך כדי להצדיק ריכוך והגמשה לעניין הוכחת הקשר הסיבתי בין החתנהלות העוולתית ובין הנזק חנטען ... ראש הנזק הנתבע בענייננו נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה. לגבי ראש נזק זה נפסק כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי בין אי גילוי המידע הרלבנטי לבין בחירתו של הניזוק".

הפרת חובת גילוי לפי חוק הגנת הצרכן

5.1.7 הוראות סעיף 4(א)(1) ו-2 לחוק הגנת הצרכן קובעות חובת גילוי יזומה של עוסק כלפי הצרכן, לגבי "פגם או איכות גחותה או תכונה אחרת" או "כל

תכונה המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש", הן בהתייחס לנכס והן בהתייחס לשירות (סע' 4 (ב) לחוק).

5.1.8 התובעות תטענה כי הנתבעת הפרה את חובת הגילוי כלפיהן, משהסתירה מהן ומיתר מטופלותיה את העובדה כי המתמרים אינם מחוטאים כנדרש, בניגוד להוראות משרד הבריאות, ובאופן אשר עלול לפגוע בהן.

איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת לפי חוק הגנת הצרכן

5.1.9 חוק הגנת הצרכן, אוסר בסעיף 3 על הפעלת השפעה בלתי הוגנת כלפי צרכן, במעשה, במחדל ובכל דרך, העלולים "לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה", ובין היתר אוסר על הפעלת השפעה בלתי הוגנת בדרכים הבאות -

5.1.9.1 **הגבלת יכולתו של צרכן לעזוב מקום** - סע' 3(א)(1); לעניין זה תטענה התובעות, כי הנתבעת מנעה מהן לבצע את בדיקת האולטרה-סאונד הוגניאלי במסגרת אחרת, משהסתירה מהן את העובדה כי אינה מחטאת את המתמרים כמתחייב. ואף חמור מכך: בהפרתה השיטתית את הוראות החיטוי בכל מרפאותיה באופן גורף, החזיקה בהן ועודה מחזיקה בהן כ"קהל שבוי", בהיעדר אפשרות לבצע את הבדיקה הבסיסית במרפאות קופ"ח בהן הן חברות ועבור שירותיה הן משלמות!

5.1.9.2 **מניעת האפשרות של צרכן להתייעץ** - סע' 3(א)(2); לעניין זה תטענה התובעות כי הנתבעת מנעה מהן לבחון את אפשרות ביצוע הבדיקה במסגרת אחרת, ולו פרטית, או להימנע כליל מביצוע הבדיקה או לבצע בדיקה חלופית תחתיה (במקום אולטרה-סאונד וגינאלי), משמנעה מהם את המידע כי אינה מחטאת את המתמרים כמתחייב.

5.1.9.3 **ניצול העובדה שצרכן אינו יודע את השפה בה נקשרת העסקה במידה מספקת לשם הבנתה** - סע' 3(א)(6); לעניין זה תטענה התובעות כי הנתבעת ניצלה את היותן הדיוטות בתחום הרפואה, את חוסר בקיאותן בנהלי החיטוי המחייבים ואת היעדר מודעותן לסיכון לזיהומים בהיעדר החיטוי המתחייב. זאת, בהתאם לפסיקה הקובעת כי סעיף זה חל גם על "מקרה בו ללקוח אין יכולת בחירה מושכלת, לאור אי התמצאותו בפרטים הטכניים" (בש"א (ת"א) 13928/02 שפירא אוהד ואח' נ' בזק חברה ישראלית בע"מ (תק- מח 2005(4) 362, בעמ' 19).

5.2 פגיעה באוטונומיה ו/או תקיפה

5.2.1 עצם החדרת מכשיר מזוהם ו/או שלא חוטא כמתחייב לאיבר אנטימי, בבדיקה פולשנית, רגישה מטבעה, ללא ידיעת האשה ומבלי שתינתן לה האפשרות להתנגד לכך - מעורר כשלעצמו, וללא כל תוצאה או נזק נוספים, שאט נפש קשה ומהווה כשלעצמו פגיעה באוטונומיה במובנה הבוטה והמילולי ביותר! אין ולא יכול להיות ספק כי מדובר בפגיעה בגרעין הקשה של האוטונומיה.

5.2.2 הפגיעה בכבודו של אדם ובזכותו לאוטונומיה על גופו - מהווה עוולה ברת פיצוי. ההכרה בפגיעה באוטונומיה כמקימת עילת תביעה עצמאית המהווה ראש נזק נפרד, נקבעה עוד בפסק דינו המכונן של כב' הש' אור בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, פ"ד נג(4) 526 (פורסם בנבו, 29.8.99), ובלשונו בעמ' 581:

"אם אנו מקבלים ברצינות כי לחולה זכות לבחור אם יקבל טיפול רפואי ואיזו טיפול יינתן לו, עלינו לקבוע כי יש "מחיר"

לעצם הפגיעה בכבודו, אשר מתבטאת בביצוע טיפול רפואי בגופו בלי שניתנה לכך הסכמה מדעת על-ידיו".

5.2.3 בע"א 9936/07 מאיה בן דוד נ' ד"ר אייל ענטבי(פורסם בנבו, 22.2.11), נקבע בעמ' 21 כי:

"אין לשכוח כי האוטונומיה של היחיד ניצבת בליבת כבוד האדם. אי מתן למטופל בחירה חופשית של הטיפול בו משול לטשטוש עד כדי מחיקת ההבדל בין הרופא לבין המטופל. השניים הינם גורמים עצמאיים ונפרדים. המטפל הוא בעל הידע והניסיון ואילו המטופל, כמושא הטיפול, הינו בעל הדעה הסופית. טיפול באחרון בלא שמירה על זכויותיו עלול להפוך אותו, שלא במכוון, לחפץ – לאובייקט, במקום סובייקט".

5.2.4 בע"א 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשווק נ' ראבי תופיק, נז(4) 673, אשר הותר על כנה אישורה של תביעה ייצוגית נגד "תנובה", בעילה של הטעייה בשל הוספת סיליקון לחלב מבלי שהרכיב צוין, קבע בימ"ש לעניין הפגיעה באוטונומיה בעמ' 683:

"... הנזק הלא ממוני שהתובע טוען לו מאופיין בתחושת הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתי, נזק מסוג זה הוא לכאורה נזק בר-פיצוי. הטעיה בדבר תכולת החלב במקרה זה היא, לכאורה, בגדר פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה יימנעו. מי שרוצה, למשל, לצרוך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג תוך הטעייה איננו כזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו..."

אני סבור, על רקע זה, כי יש לראות גם בפגיעה בכבודו של אדם ובזכותו לאוטונומיה, הטבועה בביצוע פרוצדורה רפואית בגופו שלא בהסכמתו המודעת, משום נזק בר פיצוי בדיני הנזיקין.

... לתובע נגרם, לכאורה, נזק לא ממוני שאיננו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית."

5.2.5 בע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל (פורסם בנבו, 4.12.11) קבעה כב' השופטת חיות, במסגרת ערעור על תובענה ייצוגית שאושרה, את הדברים הבאים לעניין פגיעה באוטונומיה, בעמ' 52:

"ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה מגולם בשלילת כוח הבחירה מן הנפגע הכרוכה ברוב המקרים באי גילוי של עניין מהותי לאותו נפגע. על כן, ולמצער ככל שהדבר נוגע לתובענות ייצוגיות, מותר אף להניח כנקודת מוצא לצורך הערכת הנזק הלא ממוני שנגרם למי שפגעו כך באוטונומיה שלהם, כי כתוצאה מאותה פגיעה הם חשים רגשות של כעס, תסכול ועלבון (בעוצמה כזו או אחרת על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה). רגשות אלה שנגרמו כתוצאה מהתנהגות המזיק מצדיקים פיצוי בגין נזק לא ממוני...".

5.2.6 ואם בתחושת גועל בשל סיליקון בחלב הכיר ביהמ"ש העליון כבנזק ממשי, קל וחומר שמתקיים נזק ממשי ומשמעותי מעצם החדרת מתמר שלא חוטה כמתחייב, בבדיקה פולשנית לאברי מין של נשים! לתובעות, כמו גם לחברות הקבוצה, אין כל שליטה ו/או ידע רפואי והכשרה בכדי לדעת האם מבוצע למתמר הלבדני החיטוי ההולם, ואין

להן אלא לסמוך על הנתבעת ושלוחיה, ולבטוח בכך שהם נוקטים את כל הפעולות הדרושות כדי להבטיח את חיטוי המתמר המוחדר לגופן ובכדי להגן על בריאותם. בהתאם, הפגיעה בזכות לקבל טיפול גניקולוגי תוך שימוש במיכשור נקי ו/או העומד בהוראות מחייבות של משרד הבריאות - מהווה שלילת אוטונומיה במובנה הבסיסי ביותר.

5.2.7 זאת ועוד, הפרת זכותן לקבל מידע מלא אודות תנאי הטיפול בהן, מנעה מן התובעות להתנגד לבדיקה ו/או ליתן הסכמה מדעת לבדיקה, ומהווה אף היא פגיעה באוטונומיה כמו גם "תקיפה" כמובנה בסעי' 23 לפקודת הניזקין (נוסח חדש).

5.2.8 התובעות וחברות הקבוצה תטענה, כי מאחר שבוצעו להן בדיקות וגינאלית תוך שימוש במכשירים שלא חוטאו כנדרש, ומאחר שלא נתנו הסכמה מדעת לביצוע בדיקה וגינאלית באמצעות מתמר שלא חוטא כנדרש - אחראית הנתבעת באופן מלא ומוחלט, לפצותן על עצם הפגיעה באוטונומיה.

5.3 הפרת חובת חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הניזקין (נוסח חדש)

התובעות תטענה כי התנהלות הנתבעת ובדיקתן ע"י מתמרים שלא חוטאו כמתחייב, מהווה הפרת חובה חקוקה, לפי סעי' 63 לפקודת הניזקין (נוסח חדש), לרבות מכוח חוק הגנת הצרכן (הסעיפים המצויינים לעיל), וכן בהיותו של חוזר משה"ב "חיקוק" ו/או "תקנה" (לפי פקודת הפרשנות (נוסח חדש)), אשר נועד להגנתן ו/או לטובתן. בשל הפרת חובות אלה, על הנתבעת לפצותן בגין נזיקה הבלתי ממוניים - תוצאות השימוש במתמרים מזוהמים ו/או שלא חוטאו כמתחייב.

5.4 עוולת הרשלנות על פי סעי' 35 לפקודת הניזקין (נוסח חדש)

5.4.1 בנסיבות דגן לא יכול להיות ספק כי הנתבעת הפרה את חובת הזהירות כלפי התובעות, וכי יכולה וצריכה היתה לצפות את הפגיעה באוטונומיה ואת עוגמת הנפש הקשה, מקום בו ביצעה בדיקות חודרניות מבלי לשמור על ההיגיינה המחויבת על פי הוראות משרד הבריאות.

5.4.2 עצם הפרת הוראות משרד הבריאות והתנהלותה של הנתבעת בניגוד להוראותיה הברורות - די בהן כדי להוות התרשלות, כדי להפר את הסטנדרט לפיו היו פועלים הרופא הסביר ו/או הטכנאי הסביר, וכדי לייצר צפיות לנזק.

5.4.3 הדברים תקפים ביתר שאת, מקום בו הגוף אשר קבע את ההוראות הינו היחידה למניעת זיהומים, דהיינו הגוף המומחה, הבקיא והאמון על קביעת הסטנדרט המחייב וכללי ההתנהגות לצורך מניעת זיהומים תוך מתן שירותים רפואיים.

5.4.4 רשלנות הנתבעת מתחדדת, מקום בו פנתה הנתבעת לספקים בבקשה לרכוש אמצעי חיטוי כמתחייב, מתוך הבנה וידיעה כי מחובתה ליישם את הוראות החיטוי, אך זנחה את הנושא מבלי ליישם את ההוראות עד כה.

5.4.5 בפס"ד ת"צ (מרכז) 33359-06-12 **זבידה יחיא נ' בית החולים בילינסון** (פורסם בגבו, 7.11.13) (להלן: **פס"ד זבידה**), אישר ביהמ"ש הסדר פשרה במסגרת תובענה ייצוגית שהוגשה בגין בדיקות אנדוסקופיה שבוצעו בבית החולים, לאחר שהתברר כי המכשיר שימש קודם לכן לבדיקת נשא איידס ולא עבר חיטוי נאות. בימ"ש קבע תוך כך כי מדובר בהתנהלות רשלנית מצד ביה"ח, ובלשונו בעמ' 8: "**המשיבים נמנעו ברשלנות מלחטא מכשיר רפואי פולשני, ובכך חשפו את חברי הקבוצה למתח נפשי מיותר, ולאחר לבצע בדיקות רפואיות מטרידות. מפני התנהלות מסוג זה יש להרתיע, ולא ניתן לפטור אותה בלא כלום...**".

5.4.6 ובדומה, בענייננו: מקום בו נמנעה הנתבעת לבצע את החיטוי המתחייב מהוראות משרד-הבריאות, יש לראותה כמי שפעלה, ועודנה פועלת, ברשלנות ואף ביודעין.

6. חנוך

6.1 העובדה כי במהלך בדיקה רפואית הוחדר לתובעות, וליתר חברות הקבוצה, מתמר וגינאלי שלא חוטא כמתחייב, מעוררת אצלן תחושות קשות של עוגמת נפש, כעס, שלילת השליטה וזכות הבחירה על גופן, פגיעה בכבודן, תחושת חילול ושאת נפש. מקום בו מבוצעת לאישה בדיקה כה חודרנית, רגישה ואישית, ברור וטבעי כי תעלנה תחושות אלו, כולן או מקצתן, אצל כל מטופלת לה בוצעה בדיקה זו!

6.2 התובעות תטענה כי הינן זכאיות לפיצוי משמעותי בגין תחושות אלה, בשל עצם ביצוע הבדיקה הפולשנית באמצעות מתמר מזוהם, ללא ידיעתן, תוך שלילת זכותן להתנגד לבדיקה ו/או לאופן ביצועה, ללא שניתנה על ידן הסכמה מדעת, ותוך העמדתן בסיכון לבריאותן.

6.3 **בפס"ד זבידה**, אשר עסק כאמור בביצוע בדיקה פולשנית באמצעות מכשיר ששימש קודם לכן לבדיקת נשא איידס ולא עבר חיטוי נאות, קבע ביהמ"ש לעניין הסדר הפשרה בעמ' 8:

"...הסנקציה שנקבעה בהסדר הפשרה בגין התנהלות המשיבים היא משמעותית, וזאת במיוחד בשים לב לכך שמדובר בהתנהלות רשלנית שלא הולידה תועלת של ממש למשיבים (חסכון ההוצאות מאי ניקוי מכשיר האנדסקופ נראה זניח). על פי הסדר הפשרה ישלמו המשיבים לחברי הקבוצה פיצוי של כ- 920 אלף ש"ח, ועל כך יש להוסיף את הגמול ושכר הטרחה, וכן את עלויות ההתגוננות המשפטית ועלויות בדיקות הדם. בסופו של יום, מחיר הרשלנות במקרה זה יעלה לפיכך משמעותית על מיליון ש"ח, ויש להניח ולקוות שהוא יוביל להתנהלות ראויה של המשיבים, וספקי שירותים רפואיים אחרים, מעתה ואילך".

באותו עניין, לקח ביהמ"ש בחשבון **לקולא**, כי "מיד עם גילוי פרטי האירוע פנו המשיבים למשרד הבריאות וכן פעלו לגיבוש מתווה הטיפול באירוע, תוך גידור קבוצת החשיפה ויידועה אודות המקרה".

6.4 בעניין דנן, לעומת זאת - אין מדובר בתקלה או טעות, ולא באירוע נקודתי, ממוקד וחולף. נהפוך הוא: הנתבעת מפרה את חוזר משה"ב ומבצעת לנשים בדיקות פולשניות עם מתמרים לדניים שלא חוטאו כמתחייב, **באופן מודע, שיטתי וקבוע, יומיומי, מזה מעל שנה, בכל מרפאותיה ומכוניה, ומבלי ליידע את ציבור הנשים. אלה מהוות לצורך העניין "קהל שבוי", נטולות יכולת בחירה והחלטה. מכאן - ראוי וצודק כי בבואו של ביהמ"ש הנכבד לפסוק גמול לתובעות ולחברות הקבוצה, תישקל לחומרא התנהלות הנתבעת, אשר נטלה על עצמה את החירות להפר באופן שיטתי הוראות מחייבות של משרד הבריאות, תוך סיכון מטופלותיה ופגישה קשה באוטונומיה שלהן.**

6.5 יתרה מכך: להוראות החוזר ישנה גם משמעות כלכלית, שהרי ברי כי טיפול בזיהומים ומחלות כרוכים בהשקעת משאבים כספיים ע"י מערכת הבריאות. לפיכך, מחייבים גם שיקולי רוחב הקפדה על הוראות החוזר משרד הבריאות, ושיקולי מדיניות מצדיקים **החמרה עם הנתבעת.**

6.6 התובעות תטענה כי בנסיבות דנן יש לקחת בחשבון את הפגיעה החמורה באוטונומיה, עגמת הנפש, הפגיעה בכבודן ובגופן, תחושת הגועל ושאת-הנפש, והחששות שנגרמו להן משנדע להן כי עברו בדיקות פולשניות באיבר אנטימי באמצעות מתמרים מזוהמים, והכעס הנובע מזלזול הנתבעת בבריאות מטופלותיה.

6.7 כמו כן, ביהמ"ש הנכבד מתבקש לקחת בחשבון, בבואו לפסוק לתובעות גמול, כי הן נטלו על עצמן את היוזמה, הטרחה, אי הנוחות והמשאבים הכרוכים בהגשת ההליך הנדון והוכחתו, בנושא ציבורי-רפואי בעל חשיבות עליונה, לטובת ציבור מבוטחות הנתבעת בפרט, והציבור בכלל, אשר אחד האיומים המשמעותיים המאיימים על בריאותו כיום הינו זיהומים במסגרות רפואיות!

6.8 בנסיבות אלה, מתבקש ביהמ"ש הנכבד לפסוק לכל אחת מן התובעות גמול נפרד של 150,000 ש"ח או בהתאם לשיקול דעתו.

6.9 **הפיצוי הנתבע בתובענה חייצוגית** – במידה ותתקבל הבקשה לאשר תובענה זו כתובענה ייצוגית יתבקש ביהמ"ש הנכבד לפסוק לכל אחת מחברות הקבוצה בנפרד סכום של 15,000 ₪ עבור כל בדיקת אולטרה-סאונד שעברה עם מטמר לדני בתקופה הרלוונטית.

7. אחריות שילוחית

מבלי לפגוע בטענותיהן לעניין אחריותה הישירה של הנתבעת, יטענו התובעות כי על הנתבעת לפצותן על נזקיהן בגין אחריותה השילוחית למעשיהם ומחדליהם של מי מבין עובדיה ו/או מועסקיה ו/או שלוחיה ו/או מי מטעמה, לרבות רופאים ו/או טכנאים הנותנים שירות למבוטחותיה בהסדר עם הנתבעת ו/או בידיעתה כ"קבלנים" במרפאות עצמאיות.

8. הסעדים המבוקשים

לאור האמור לעיל מתבקש ביהמ"ש הנכבד ליתן את הסעדים הבאים:

8.1 להורות על אישור התובענה כתובענה ייצוגית בשם כלל חברות הקבוצה המוגדרת, כמבוקש בבקשה לאישור התובענה כתובענה ייצוגית.

8.2 להגדיר את הקבוצה שבשמה הוגשה התובענה כמפורט לעיל, כמבוקש בבקשה הנ"ל.

8.3 להגדיר את השאלות המהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה, כמבוקש בבקשה הנ"ל.

8.4 ליתן הוראות בעניין הדיון בתובענה גופה.

8.5 לקבוע כי הנתבעת הטעתה ביודעין ו/או ברשלנות את התובעות וחברות הקבוצה, ביחס לאופן החיטוי הנדרש של המתמרים הלדניים, הפרה חובות תקוקות כלפיהן, הפרה חובות צרכניות, והקימה בהתנהלותה את עילות התביעה המפורטות לעיל.

8.6 לחייב את הנתבעת לפעול בהתאם להוראות חוזר משה"ב וליישם את נוהלי חיטוי המתמר הלדני, וזאת כמתחייב ממטרתו של חוק תובענות ייצוגיות – "אכיפת הדין" (סע' 1(2) לחוק), ועל פי סמכותו הרחבה בסע' 20 לחוק, ובפרט נוכח הסוגייה הרפואית בעלת המשמעות הציבורית ורחבת-ההיקף הנדונה בבקשה זו.

8.7 לחייב את הנתבעת בפיצוי לכל אחת מהתובעות ולכל אחת מחברות הקבוצה בגין נזק לא ממוני בסכום שייפסק על ידי ביהמ"ש הנכבד.

8.8 ליתן לתובעות ולחברות הקבוצה כל סעד נכון וצודק בנסיבות העניין לפי שיקול דעתו של ביהמ"ש הנכבד.

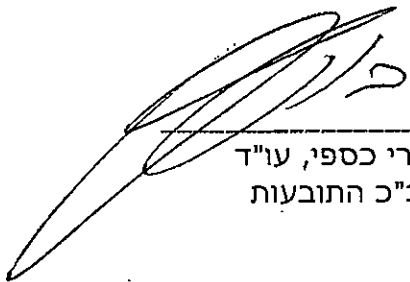
8.9 לאשר תשלום גמול מיוחד לתובעות הייצוגיות ותשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

8.10 לקבוע את שכר טרחת ב"כ המבקשות בגין הכנתן, הגשתן והוכחתן של התביעה, הבקשה והתובענה הייצוגית.

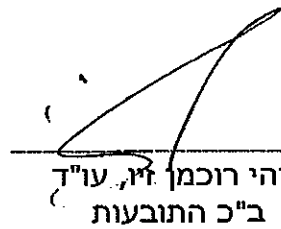
בללי

9. כל טענות כתב התביעה נטענות לחילופין ועל דרך ההשלמה, הכל לפי הקשר הדברים ועניינם.

10. לבימ"ש נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה זו, לפי מהותה וסכומה ולפי מקום ניהול עסקי הנתבעת.

דורי כספי, עו"ד
ב"כ התובעות

ליה רוכמן ז"ל, עו"ד
ב"כ התובעות

שירה פריד, עו"ד
ב"כ התובעות